

ฉันยินดีและภูมิใจที่ได้เป็นครูคำสอน

เสียงระฆังดัง ห่างห่าง ๆ ยามเช้าตรู่ เป็นสัญญาณให้ฉันต้องรีบลุกขึ้นจากที่นอนไปอาบน้ำแต่งตัว ฉันจำได้ว่าพ่อของฉันจะช่วยหิวผมให้เพราะฉันรีบไม่เคยได้ต้องกระโดดเลย ผมจะขู่ไปหมด ฉันก็ซ้มน้ำท้ายจักรยานเก่าๆของพ่อไปวัดร่วมพิธีบูชามิสซาและเรียนคำสอนต่อ ทำแบบนี้ทุกวันเป็นเวลาหลายปี ได้เป็นพลมารีด้วย แต่ฉันก็ชอบที่จะไปวัด เพราะคิดว่าได้รับพระพรจากพระเจ้า ฉันตอบคำถามได้ถูกต้อง เมื่อครูถามเกี่ยวกับเรื่องมิสซา เรื่องศาสนา และฉันได้รับรางวัล ซึ่งเป็นรางวัลชิ้นใหญ่ เป็นรูปปั้นแม่พระ ซึ่งฉันชอบมากเพราะเป็นชื่อนักบุญของฉัน ฉันได้รับการปลูกฝังเรื่องศาสนามาแต่เด็ก จึงได้รับความรู้ ความรัก ความศรัทธาต่อพระมากขึ้น พอโตมาฉันจึงตัดสินใจเข้าอารามรักกางเขน แห่งท่าแร่ แต่กระแสเรียกยังไม่มากพอ ก็ออกมา ตลอดระยะเวลาสั้นๆเพียง 4 ปีที่อยู่ที่นั่น ที่นั่นมีหลายสิ่งหลายอย่างที่ทำให้ฉันประทับใจ มีเหตุการณ์หนึ่ง ที่จำไม่เคยลืม คือมีซิสเตอร์ย้ายท่านหนึ่ง เดินลงไปในสวนเพื่อเก็บดอกไม้มาปักแจกัน แต่ทันใดนั้นเองซิสเตอร์ย้ายหล่น แต่ทราบไหมคะว่าท่านล้มเพียงร่างกายเท่านั้น ส่วนมือที่ถือดอกไม้ยังคงชูขึ้น ดอกไม้ยังคงความสวยสด งดงามดังเดิม เหมือนจิตใจของท่าน “ลูกรักพระองค์ สุดใจเหนืออื่นใด สุดหัวใจมันรักบูชา ใจมันคง รักพระองค์ทุกครา ไม่แปรผันแม้ต้องสิ้นชีวิ” จากเหตุการณ์นี้ ฉันเชื่อได้ว่าพระเจ้าสำคัญที่สุด ขอขอบคุณชีวิตที่อยู่ในรั้วอารามแห่งนั้น ซึ่งเต็มเปี่ยมไปด้วยพลังแห่งความศรัทธาต่อพระเจ้า “รักพระ เสียสละรับใช้มวลชน” คิดพจน์นี้ฉันยังจำขึ้นใจไม่เคยลืมและยังคงปฏิบัติตนในทางที่ดีเสมอมา เพราะฉันเชื่อว่าพระเจ้าอยู่กับฉัน ฉันได้รับโอกาสเข้ามาอยู่ในโรงเรียนคาทอลิกแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ฉันได้สอนคริสต์ศาสนา ในระดับประถม และสอนคำสอน ในยามเช้า แก่นักเรียนคาทอลิก นักเรียนคริสต์เตียน เป็นความภูมิใจที่ฉันได้มีโอกาสได้ประกาศข่าวดีของพระเสมอ ฉันได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสภาอภิบาลวัดนักบุญยวง ดอนบอสโก กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2006 และต่อมาได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้อ่านพระคัมภีร์ประจำวัดอารามภคินีคณะพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าแห่งกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 6 มิถุนายน 2012 และได้ปฏิบัติเรื่อยมาจนทุกวันนี้ เป็นเวลา 19 ปี ฉันไม่กล้าเรียกตัวเองว่าเป็นครูคำสอนเต็มปาก เพราะฉันไม่ได้อยู่ที่วัด แต่ฉันสอนอยู่ที่โรงเรียนคาทอลิก ซึ่งมีนักเรียนต่างศาสนาเรียนด้วย ฉันเป็นตัวอย่างที่ดีต่อลูกๆของฉันและต่อเด็กนักเรียนของฉัน ฉันเชื่อว่าเขาคงได้รับพระพร และข่าวดีของพระเช่นกัน

30 ปีแห่งการเป็นครูคำสอนของพ่อ พ่อได้เป็นแรงบันดาลใจ ได้ปลูกฝังด้านความเชื่อการ เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับลูกๆ ส่วนน้องชายคนเล็กของฉัน ก็ได้รับพระพรเช่นกัน เป็นพระพรด้านกระแสเรียก เขาได้เข้าปฏิญาณตน ถวายตัวตลอดชีพในคณะนักบวชชาย คณะเซนต์คาเบรียล แขวงประเทศไทย ถึงพ่อจะจากเราไปแล้วกว่า 20 ปี ฉันเชื่อว่าสิ่งที่พ่อได้ทำตลอดชีวิตของท่านจะยังคงอยู่ในตัวลูกๆ ท่านคงจะภูมิใจในตัวลูก และหวังว่าลูกๆที่เรียนคำสอนจากพ่อก็จะได้ซึมซับ และถ่ายทอดความรัก ความศรัทธาที่นั่นออกไปสู่บุคคลอื่นต่อไป เช่นกัน

ด้วยรักและศรัทธา

นางสาวสิริอร นันศิริทอง

ครูเปาโลพินัย นันศรีทอง ได้รับเกียรติบัตรเป็นครูค่าสอน นาน 30 ปี